

Arrest

nr. 202 952 van 25 april 2018
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 9 januari 2017 België is binnengekomen, diende op 16 januari 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 31 oktober 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 oktober 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 16/01/2017
Overdracht CGVS: 02/02/2017"*

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 28 september 2017 van 9u18 tot 12u49, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Luzeyemo Ndolao loco meester Loobuyck, was van 9u20 tot 12u49 aanwezig bij het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Darod (> Marehan). U bent geboren op 26 december 1995 in Elguduud, waar u uw hele leven woonde. U huwde in juni 2016. Uw echtgenote trok in bij u en uw familie. U woonde in bij uw broer die veehandelaar was. Zelf had u geen werk.

In februari 2016 wordt uw broer door leden van Al Shabaab meegenomen. U heeft sindsdien geen nieuws over uw broer.

In november 2016 wordt u samen met andere jongeren in het dorp door leden van Al Shabaab meegenomen. Jullie krijgen een preek om te vechten voor de religie. Een van de jongeren zegt dat hij dat niet wilt doen, en wordt ter plekke gedood. De andere jongeren zeggen dat ze akkoord gaan om te vechten voor de religie. Jullie worden naar een basis gebracht, waar jullie verder preken dienen te aanhoren. Jullie blijven enkele dagen in het kamp. Er worden foto's van jullie genomen als bewijs dat jullie strijden voor de religie. In het kamp nemen jullie allerlei taken op jullie schouders en wordt jullie aangeleerd hoe een wapen te gebruiken. Na enige tijd worden twee jongeren meegenomen om een aanslag te plegen. Er blijven drie jongeren achter in het kamp. Wanneer jullie hout moeten sprokkelen, gaat een van de andere jongeren op de loop. Er wordt in zijn richting geschoten. U en de andere jongeren lopen eveneens weg. U vlucht naar El Adde, waar u een auto neemt die u naar Beled Hawo brengt. U blijft één dag in Beled Hawo, waarna u het land verlaat.

U reist via Ethiopië naar België, waar u op 16 januari 2017 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de

mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft uit Elguduud, in het district El Adde, in de regio Gedo, afkomstig te zijn.

Uit informatie voor het CGVS beschikbaar, blijkt dat het dorp Elguduud – ook gekend als Elgadud of Ceel Gaduud – door Keniaanse straaljagers aangevallen werd in het begin van het jaar 2016 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt echter niet dat u hier enige kennis over heeft. Uit uw verklaringen blijkt echter wel dat u weet dat in 2016 het Keniaanse leger in El Adde aangevallen werd door Al Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 15-16), wat de aanleiding was tot de luchtaanvallen die door het Keniaanse leger uitgevoerd werden. Aangezien u verklaart dat er bombardementen geweest zijn toen de troepen (van AMISOM) Al Shabaab uit El Adde verjaagd hebben, gevraagd wanneer het meest recente bombardement was, verklaart u dat het laatste in 2011 was. Ter bevestiging gevraagd of er daarna geen luchtaanvallen meer geweest zijn, verklaart u dat in 2016 ze (Al Shabaab) een aanval tegen El Adde gestart zijn en dat ze veel Keniaanse soldaten gedood hebben. U verklaart verder dat ze toen naar uw dorp gekomen zijn om daar een basis te installeren. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of er geen luchtaanvallen meer waren, verklaart u dat het de laatste was, en dat er geen andere meer geweest zijn. Op het einde van het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft uit Elguduud afkomstig te zijn omdat u niets wist over de aanval op uw dorp, verklaart u dat er geen bombardement was (gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd waarom het CGVS dan over die informatie beschikt, verklaart u dat er wel bombardementen waren in El Adde, maar zeker niet bij u (in Elguduud). U herhaalt verder uw eerdere verklaring dat de laatste keer in 2011 was. Het is echter allerm minst aannemelijk dat u niet zou weten dat uw eigen dorp in januari 2016 gebombardeerd werd.

U verklaart bovendien dat Al Shabaab aanvankelijk geen basis had in uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaart verder “ze waren er niet geïnstalleerd. De eerste keer dat ze zich zijn komen installeren met hun basis in ons dorp, was in de eerste maand van 2016.” Later tijdens het gehoor herhaalt u dat Al Shabaab voor 2016 geen basis had in uw dorp (gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of er een gevecht in uw dorp was, of in de buurt van uw dorp, antwoordt u ontkennend. Het verwondert echter dat u niet weet dat in 2013 er een gevecht plaats had tussen Al Shabaab aan de ene kant en overheidstroepen en AMISOM aan de andere kant (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze zelfde informatiebron blijkt eveneens dat Al Shabaab er in 2013 reeds een basis had.

U verklaart dat er een telecommunicatieantenne van het bedrijf Hormud in de omgeving van Elguduud gebouwd werd, ca 5 jaar geleden (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of u in het dorp niets zag gebeuren toen de antenne gebouwd werd, antwoordt u ontkennend, waarna u verder gaat door te verklaren dat er niets veranderd is. Gevraagd of er iets van belang gebeurd is aan de antenne, antwoordt u eveneens ontkennend. Later tijdens het gehoor gevraagd om iets over Hormud in het dorp te vertellen, verklaart u dat er geen bedrijf is in het dorp (gehoorverslag CGVS, p. 22). Door de interviewer opgemerkt dat de antenne er was en dat Hormud toch verbonden is met het dorp, verklaart u dat het een telefoonbedrijf is, en dat de antenne daar staat, maar dat ze niets doet. U verklaart verder dat het bureau van Hormud in El Adde gevestigd is. Gevraagd of er niets bijzonders gebeurd is met de mensen die voor Hormud werken, antwoordt u ontkennend, waarna u een verduidelijking geeft, u verklaart nl. “dat als ze je iets vragen, als je het aanvaardt en doet wat ze vragen, dan doen ze je niets en laten ze je met rust.” Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat een werknemer van Hormud in 2012 in Elguduud onthoofd werd op verdenking van spionage (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u wel weet dat er een antenne van Hormud in de omgeving van uw dorp staat en dat u weet dat iemand van Hormud daar tewerkgesteld is (gehoorverslag CGVS, p. 8), kan van u verwacht worden dat u weet dat een werknemer van Hormud door Al Shabaab gedood werd in uw dorp. Het verwondert eveneens dat u helemaal niets gezien zou hebben van de bouw van de telecommunicatieantenne.

U kan eveneens het verschil tussen de stammen die behoren tot de ‘guri’ (oorspronkelijke inwoners) en de ‘galti’ (nieuwe bewoners) niet duiden. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS hebben er in Gedo clanconflicten plaats tussen de verschillende substammen van Marehan (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). De Marehan-clan is verdeeld tussen de oorspronkelijke bewoners van de regio Gedo (‘guri’) en inwijkelingen (‘galti’). U verklaart dat u behoort tot de Marehan-clan (gehoorverslag CGVS, p. 9), u verklaart dat er alleen Marehan in uw dorp gevestigd zijn (gehoorverslag CGVS, p. 18) en u benoemt verschillende subclans van de Marehan – waaronder clans

die deel uitmaken van 'guri' of 'galti'. Gevraagd iets over de subclans van Marehan te vertellen, vraagt u eerst wat er bedoeld wordt met die vraag. De vraag herhaald, vraagt u of de interviewer de verdelingen wilt horen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of de subclans met elkaar verbonden zijn of er grote gebeurtenissen tussen hen plaats hadden, vraagt u of gevraagd wordt of ze gevochten hebben? Door de interviewer opgemerkt dat u bijvoorbeeld iets over de gevechten kan vertellen, verklaart u dat er conflicten geweest zijn, maar dat het was na de val van de staat. U verklaart verder dat sinds u geboren en opgegroeid bent, u zich niet kan herinneren dat er conflicten waren tussen de clans. Gevraagd wanneer u dan opgegroeid was, verklaart u dat dit rond 2006-2007 was. Gevraagd of er sindsdien geen clanconflicten meer waren in Gedo, verklaart u dat er voor 2006 clanconflicten waren. Ter bevestiging gevraagd of daarna nog clanconflicten waren, verklaart u dat er sinds 2006 geen conflicten waren, behalve de Shabaab tegen de overheid en zulke dingen. Gevraagd of de subclans van Marehan in groepen verdeeld worden, vraagt u ter bevestiging van de gestelde vraag of ze onder elkaar verdeeld worden, waarna u ontkennend antwoordt. Daarna vraagt u zich af hoe u ze kan onderverdelen. Door de interviewer gesteld dat hij dat aan u vraagt, vraagt u de interviewer "hoe ze verdelen, of Reer Diini met een andere subclan of zo?" Door de interviewer aangemoedigd daarover te vertellen, antwoordt u ontkennend, waarna u verder verklaart dat er geen conflicten zijn tussen twee subclans van Marehan die door andere subclans gesteund worden. Ter bevestiging gevraagd of een conflict in het verleden altijd één clan tegen één clan was en niet bv. twee clans tegen één clan, verklaart u dat dat er niet was. U verklaart verder dat er een conflict was tussen Talhe en Garre in El Waq. Gevraagd wanneer dat was, verklaart u dat het in 2006 was. Gevraagd of dat het laatste clanconflict was dat u zich nog kan herinneren, antwoordt u bevestigend, waarna u verder verklaart dat er een conflict was tussen Reer Diini en Reer Hassan in de omgeving van Garbaahaarey en Beled Hawo en Baardheere. U verklaart verder dat er een conflict was tussen Reer Hassan en Talhe in de omgeving van El Waq. Gevraagd of uw subclan Ugaas Sharmarke betrokken was in een clanconflict, verklaart u dat jullie hebben deelgenomen in het conflict van Reer Diini en Reer Hassan en dat jullie Reer Diini zijn. Gevraagd of Reer Ugaas Sharmarke een conflict gehad heeft met Talhe, antwoordt u ontkennend. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat er sinds de jaren 1990 met tussenpozen conflicten plaats hebben tussen de 'guri' en 'galti'-clans doorheen de hele provincie Gedo (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit deze zelfde informatiebron blijkt eveneens dat er vanaf 2009 nog clanconflicten plaats hadden in de districten Baardheere, El Waq en Beled Hawo. Daarenboven blijkt uw clan Reer Ugaas Sharmarke sinds 1991 betrokken te zijn in een conflict met de Talhe. Indien u effectief uit Elguduud afkomstig was, had u geweten over deze clanconflicten.

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af, die uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnen.

Voor het CGVS verklaart u dat uw moeder geboren is in Garbaahaarey (gehoorverslag CGVS, p. 9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) wist u echter niet waar uw moeder geboren is (verklaring DVZ, p. 5).

Voor het CGVS verklaart u daarenboven niet meer te weten wanneer uw moeder overleden is (gehoorverslag CGVS, p. 11), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat zij in 2003 overleden is (verklaring DVZ, p. 5).

Voor het CGVS verklaart u dat de beide ouders van uw echtgenote nog woonachtig zijn in Elguduud (gehoorverslag CGVS, p. 11). Voor de DVZ verklaarde u echter dat de moeder van uw echtgenote overleden is (verklaring DVZ, p. 6). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district El Adde gelegen in de regio Gedo.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Gedo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 28 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 23-24). U werd er eveneens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken.

Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt in kader van uw asielaanvraag geen documenten neer die uw verklaringen over uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische uiteenzetting licht verzoeker toe als volgt:

"II.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de herkomst van verzoekende partij uit El Geduud en baseert haar motivering op de vermeende gebrekkige kennis van verzoekende partij over een luchtaanval van 2016- quod certe non.

Wanneer het gehoor van verzoekende partij er echter op wordt nagelezen, blijkt al snel hoe onredelijk verwerende partij te werk is gegaan.

Wat de aanval door de Keniaanse straaljagers betreft, stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij stelde over deze gebeurtenissen spontaan het volgende: p. 15-16 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15-16]

Verzoekende partij geeft correct aan dat er bombardementen en luchtaanvallen plaatsvonden in 2011 en in 2016 in EL Adde.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niets zou kennen over de aanval op haar dorp. Zij meent - op basis van 1 artikel (!) dat in het administratief dossier kon worden teruggevonden - dat de luchtaanvallen die de Keniaanse troepen lanceerden in 2016 niet in El Adde maar in El Geduud plaatsvond. Hierdoor trekt zij de volledige kennis en herkomst van verzoekende partij in twijfel.

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij durft te beweren dat verzoekende partij hier "niet de enige kennis" over zou hebben! Verwerende partij stelt dat deze aanval in EL Geduud zou hebben plaatsgevonden. Verzoekende partij is formeel: deze luchtaanval vond niet in haar eigen dorp plaats maar wel in El Adde.

Eerstens moet worden opgemerkt dat men op basis van 1 artikel - overigens een niet geverifieerd internetartikel - niet kan besluiten dat de aanval in El Geduud plaatsvond en niet in El Adde zoals verzoekende partij aangaf.

Verzoekende partij brengt 2 verschillende artikelen bij waarin zeer duidelijk staat dat de luchtaanvallen die door de Keniaanse troepen gelanceerd werden in EL ADDE plaatsvonden. (stukken 4 en 5)

Verwerende partij heeft zich blindgestaard op het ene artikel dat zij gevonden heeft, verifieerd haar bronnen zelfs niet en trekt de verklaringen van verzoekende partij - en meerdere andere asielzoekers die exact hetzelfde verklaren als verzoekende partij - in twijfel. Dit is bijzonder onzorgvuldig en toont en gebrek aan degelijk onderzoek aan.

II.1.5 Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan en lijkt alles in het werk te stellen om te kunnen besluiten dat verzoekende partij niet uit El Geduud aanwezig zou zijn - quod certe non.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij op de hoogte had moeten zijn van een onthoofding van een werknemer van Hormud in 2012:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig. De feiten dateren van meer dan 5 jaar geleden, verzoekende partij was op dat ogenblik amper 16 jaar oud en leefde in een door Al Shabab gecontroleerd gebied. Zij kan niet verwacht worden van elk incident op de hoogte te zijn. Bovendien gaat het hier niet om een grootschalige aanslag, maar om een incident waar 1 burger gedood werd. Verwerende partij kan bezwaarlijk volhouden dat een kind dit 5 jaar na de feiten - en rekening houdend met de omstandigheden waarin hij diende te overleven - geacht wordt te moeten weten!

II.1.5. Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij het verschil niet te kennen tussen 'guri' en 'gati' en niet op de hoogte te zijn van bepaalde clanconflicten:

[citaat bestreden beslissing]

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken. en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

In casu geeft verwerende partij aan dat verzoekende partij weldegelijk haar clan correct kan aangeven. Wanneer verwerende partij vroeg naar de verdeling van de clans binnen de Marehan, heeft verzoekende partij de verschillende subclans opgesomd. Op geen enkel ogenblik werden naar concreet vragen gesteld om deze te onderverdelen in de 'guri' en 'galti'. Verwerende partij verwacht dat verzoekende partij dit spontaan begrijpt, maar dat is niet zo evident.

Ook in het administratief dossier kon verzoekende partij geen enkele bron terugvinden waarin verwezen wordt naar "Guri" en "Galti". Er wordt naar clanconflicten verwezen, doch nergens wordt aldaar het onderscheid tussen "Guri" en "Galti" gemaakt.

Het is de verzoekende partij aldus een raadsel op welke bron de verwerende partij zich baseert voor haar beweringen en nog meer voor de pertinentie van het onderscheid tussen "Guri" en "Galti" bij het benoemen van clanconflicten. In het administratief dossier is hier immers niets over terug te vinden.

Daarnaast verwijst verwerende partij naar clanconflicten van in de jaren '90 en clanconflicten die zouden plaatsvinden sinds 2009 in de districten Baardheere, EL Waq en Beled Hawo.

Ook hier moet worden opgemerkt dat verzoekende partij geboren is in december 1995 en tijdens deze conflicten een tiener was. Bovendien vonden deze conflicten plaats in andere districten dan de hare. Hoe kan verwerende partij van verzoekende partij verwachten dat zij van al deze conflicten op de hoogte zou zijn?! Dit is bijzonder onredelijk.

II.1.6. Verwerende partij verwijt verzoekende partij tenslotte tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd:

[citaat bestreden beslissing]

Bij het DVZ gehoor verliep alles bijzonder snel en kreeg verzoekende partij noch de bijstand van een raadsman, noch de tijd om alles uiteen te zetten en eventuele misverstanden recht te zetten. Verwerende partij is zich hier heel goed van bewust, maar zoekt spijkers op laag water om de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Zij heeft bij de DVZ weldegelijk verklaard dat haar moeder in Garbaahaarey is geboren. Wat de sterfdatum van haar moeder betreft, is er helemaal geen tegenstrijdigheid. Zij heeft bij de DVZ verklaard dat haar moeder in 2003 gestorven is. Op het CGVS werd haar naar de exacte datum gevraagd, wat zij niet kent.

Dat een fout snel gemaakt is bij de DVZ, blijkt ook uit de laatste vermeende tegenstrijdigheid die verzoekende partij wordt verweten. Beide ouders van haar echtgenote zijn nog in leven in wonen in EL Geduud. Bij de DVZ heeft zij verklaard dat haar eigen moeder gestorven is, niet de moeder van haar echtgenote. Verwerende partij heeft verzoekende partij duidelijk verkeerd begrepen!

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij alle kennis van verzoekende partij zomaar meent naast zich te kunnen leggen en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.9. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond.

II.1.11. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken aan het verzoekschrift:

- een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3);
- artikel "Kenyan planes bombard El-Adde town following Al-Shabaab attack on AU base, residents" van 15 januari 2016 (stuk 4);
- artikel "Somalia: KDF launches air strikes against Al Shabaab in response to El-Adde attack" van Shabelle Media Network van 15 januari 2016 (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 4 april 2018 voegt verzoeker getuigenissen toe van mevrouw O.H.S., A.J.A., I.A.F. en L.A.A., verzoekers tante, en kopieën van hun verblijfstitels in België (stuk 6).

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van het feit dat zijn dorp Elguduud in januari 2016 gebombardeerd werd door Keniaanse straaljagers ondergraaft zijn verklaringen over zijn herkomst. Verzoeker beperkt zijn verweer in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn verklaringen dat de luchtaanvallen plaatsvonden in El Adde en niet in zijn dorp, waarbij hij de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nrs. 3 en 4) ontkent en in twijfel trekt. Verzoeker slaagt er echter niet in om aan te tonen dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct of onbetrouwbaar zou zijn, dan wel dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. De loutere vaststelling dat er in dezelfde periode luchtaanvallen plaatsvonden in El Adde, zoals blijkt uit de door verzoeker neergelegde persartikels (verzoekschrift, stukken 4 en 5), volstaat niet om de landeninformatie met betrekking tot luchtaanvallen in Elguduud tegen te spreken of te weerleggen.

Bovendien treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zou verklaren dat er tot 2016 geen basis van Al Shabaab bestond in zijn dorp Elguduud en dat er nooit gevechten hebben plaatsgevonden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15-16), terwijl uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat er in 2013 een gevecht plaatsvond tussen Al Shabaab enerzijds en het Somalische leger en Keniaanse troepen anderzijds dat gericht was op de basis van Al Shabaab in Elguduud (Landeninformatie, stuk 15, nr. 1). Verzoeker betwist deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift.

Verzoeker tracht bovendien de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij niet op de hoogte is van de onthoofding van een werknemer van Hormuud in 2012 in zijn dorp (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8, 22) te minimaliseren door aan te voeren dat hij op het ogenblik van de feiten amper 16 jaar oud was en niet kan geacht worden van elk incident op de hoogte te zijn. De Raad merkt op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Zelfs indien niet kan worden verwacht dat verzoeker van elk incident op de hoogte is, gaat hij eraan voorbij dat verzoeker op de hoogte was van de antenne en het feit dat er een werknemer van Hormuud werkte (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 8), zodat redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij op de hoogte is van voormelde incident.

Verzoeker kan verder niet worden bijgetreden dat zijn clankennis voldoende is, gezien hij zich in wezen beperkt tot het louter vragen om enig relativeringsvermogen bij de beoordeling van zijn verklaringen hieromtrent. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat zijn kennis niet overeenstemt met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 15, nr. 2). Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische verzoeker om internationale bescherming een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clan en de clans, clanallianties en clanconflicten van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoeker aangebrachte citaat van Professor Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clanlabels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker ‘guri’ en ‘galti’ niet kan aanduiden als onderverdelingen van zijn eigen clan Marehan, noch op de hoogte is van clanconflicten tussen beide groepen in zijn dorp en regio van herkomst.

Dat hem niet concreet naar de termen 'guri' en 'galti' gevraagd werd kan geen verschoning bieden voor verzoekers onwetendheid, daar uit het CGVS-gehoorverslag blijkt dat hij extensief werd ondervraagd over onderverdelingen en clanconflicten binnen de Marehan-clan (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19-20), zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker deze niet spontaan kan toelichten en duiden in overeenstemming met de landeninformatie die zich, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, in het administratief dossier bevindt (Landeninformatie, stuk 15, nr. 2). Verzoeker merkt bovendien op dat hij nog zeer jong was tijdens de clanconflicten in 2009 in de districten Baardheere, El Waq en Beled Hawo en dat hij niet in deze districten woont, doch hij gaat eraan voorbij dat hij wel op de hoogte was van een clanconflict in El Waq in 2006 (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19). Dit duidt erop dat verzoekers verklaringen een ingestudeerd karakter vertonen. Verzoeker bleek bovendien niet op de hoogte van het feit dat zijn eigen subclan Reer Ugaas Sharmarke sinds 1991 betrokken is in een conflict met de Talhe. Dat verzoeker slechts geboren is in 1995 biedt geen verschoning voor verzoekers onwetendheid, daar uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat dit clanconflict tot op vandaag met tussenpozen voortduurt (Landeninformatie, stuk 15, nr. 2). De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoekers onbekendheid vastgesteld met zijn eigen clan en de clans in zijn regio van herkomst en de clanconflicten die er zich afspelen, dit terwijl clanafkomst een zeer belangrijke rol speelt in vrijwel alle aspecten van het maatschappelijk leven en bovendien levensnoodzakelijk is tijdens gevechten of conflicten. Zijn gebrek aan clankennis tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent zijn vermeende regio van herkomst dan ook op fundamentele wijze aan. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens relaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers relaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites wordt beoordeeld.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt aangetast doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde bij aanvang van de procedure en tijdens het CGVS-interview. Verzoeker kan deze tegenstrijdigheden niet weerleggen door louter aan te voeren dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken snel en zonder raadsman verliep en hij niet de tijd kreeg om misverstanden recht te zetten. De vastgestelde tegenstrijdigheden betreffen echter kernelementen van de identiteit van zijn familieleden, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Er valt dan ook niet in te zien hoe de bijstand van een advocaat tijdens het interview afbreuk zou kunnen doen aan voorgaande vaststellingen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker bij aanvang van de procedure aangaf dat hij niet wist waar zijn moeder geboren was en overleed in 2003 (DVZ-verklaring, stuk 16, p. 5), doch tijdens het CGVS-interview verklaarde dat zijn moeder geboren was in Garbaahaarey en niet wist wanneer zij overleed (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9 en 10-11). Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij aanvoert dat hem tijdens het CGVS-interview naar de exacte overlijdensdatum van zijn moeder werd gevraagd. Er werd hem immers gevraagd *"Wanneer en in welke omstandigheden zijn ze overleden?"*, waarop verzoeker verklaarde *"Ze zijn overleden aan natuurlijke oorzaken. Mijn vader is overleden in 2005. Voor mama weet ik het niet meer, ik was nog heel jong"* (Ibid., stuk 5, p. 10-11). Verzoekers verweer dat hij bij aanvang van de procedure niet vermeldde dat de moeder van zijn echtgenote was overleden, vindt geen steun in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde over de moeder van zijn echtgenote dat zij *"is overleden. wanneer? weet ik niet"* (DVZ-verklaring, stuk 16, p. 6). Dit klemmt met verzoekers verklaring tijdens het CGVS-interview dat de ouders van zijn echtgenote beiden nog in Elguduud wonen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11). Dergelijke tegenstrijdigheden in zijn verklaringen doen uiteraard afbreuk aan verzoekers algemene geloofwaardigheid.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Elguduud, in het district El Adde in de provincie Gedo. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden herkomst. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker neergelegde getuigenissen kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen, gezien zij op zich niet volstaan als een bewijs van verzoekers feitelijke herkomst, temeer daar de getuigenissen geen officieel noch objectief karakter hebben, gezien zij ten behoeve van verzoeker werden opgesteld en aldus een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen.

Een document, om bewijswaarde te hebben, dient coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Elguduud, in het district El Adde, in de provincie Gedo in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 23-24).

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit de door hem voorgehouden regio, noch uit een gebied in Somalië waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig april tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP